

Somriures i llàgrimes

Handbol. El Sarrià s'assegura la permanència a plata en el seu últim partit a casa, que serà també el del comiat de Pere Arnau, que marxa a l'Asobal

Pere Arnau, amb el seu germà Martí i Salva Puig
QUIM PUIG.

“És una bogeria i hem estat capaços de fer-ho, és extraordinari”, diu Salva Puig després que el Sarrià s'asseguri la permanència a plata, en un curs marcat per la pandèmia que el tècnic vallesà qualificava de complicat i molt exigent pels cinc equips que baixaven. L'equip es va assegurar un tercer curs a plata amb la victòria contra el Màlaga, que deixa en no res les del Madrid i el Teucro, que dissabte que ve (19 h) es juguen la darrera plaça de descens.

El final del partit va ser un esclat d'emocions, amb somriures i moltes llàgrimes. Això sí, d'alegria. Un dels protagonistes va ser Pere Arnau, màxim goleador i referent ofensiu del Sarrià, que va anunciar la seva sortida del club per jugar en l'Asobal: “Tinc l'oportunitat de fer-ho i és el millor moment, tal com hem decidit amb la meva família”, va explicar, i, entre llàgrimes, hi va afegir: “Són molts records, molta gent, molts entrenadors... Són els meus companys i la meva afició.” “Seguir treballant i seguir fent gran el poble. Vagi on vagi seré del Sarrià i acabaré aquí, segur”, va indicar.

El 4-0 amb Toro d'artífex va permetre als locals capgirar el resultat, després del temps mort de Salva Puig en el 15' (4-7). Lozano va establir una primera màxima de 3 (17-14) i una altra de 4 (19-15) i, malgrat l'empat visitant a 25, Teixidor i Mariscal amb atacs molt elaborats van recuperar el marge (27-25).

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 23-05-2021, Pàgina 8

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/1974617-somriures-i-llagrimes.html>